

maalet løst og Sagen afgjort. Imidlertid har Justitsministeren ment, at man burde gaa en noget anden Vej, burde have et noget vidtløftigere Apparat, og han har, som ærede Medlemmer vil se, foreslaaet et særskilt Departement til denne Kontrol. Jeg skal ikke tilbageholde, at det forekommer mig, at naar det, som det oplyses i Bemærkningerne til Lovforslaget, drejer sig om ca. 3,000 Ekspeditioner, er det et stort Apparat at sætte i Scene for, om jeg saa maa sige, en forholdsvis lille Sag. Men hvis man nu vil gaa den Vej, kan der ogsaa være et og andet, synes jeg, af væsentlig Betydning at bemærke. Jeg skal fremhæve, at man har foreslaaet en fast Udskrivning for det første Aar af 25 Øre pr. 1,000 Kr., hvilket er et ret betydeligt Beløb, og deraf skal saa afholdes de med Kontrollen forbundne Udgifter o. s. v. Der ligger et Principsspørgsmaal deri, og det forekommer mig, at det vilde være en naturligere Ordning, at Staten, ligesom det sker ved andre Lejligheder, betaler, hvad Kontrollen koster, og at derefter de kontrollerede hvert Aar refunderer Staten Beløbet. Der vilde da ganske vist ikke kunne opspares nogen Fond, men oprigtigt talt forstaar jeg heller ikke, hvad vi skal med den Fond. Opsparing af en Fond betyder i Virkeligheden dette, at de nuværende Besiddere skal betale for de efterfølgende. Det forekommer mig ikke, at der er nogen Anledning dertil, men at det naturligste vilde være, at Staten gjorde Udlæg af Pengene, og at de kontrollerede betalte tilbage, hvad Staten havde lagt ud, saaledes at Refusionen fandt Sted i Overensstemmelse med det af Ministeren her foreslaaede. Jeg skal dog gøre den Tilføjelse, at den Regel, der er foreslaaet her i Lovforslaget, i Hovedsagen er rigtig nok, men der er glemt noget, idet der nemlig staaer, at Afgiften skal fordeles „paa de enkelte Besiddere i Forhold til Fideikommisskapitalernes Størrelse og Majoratgodsernes Ejendomsskyldværdi“. Der maa da i hvert Fald gøres en Tilføjelse, idet der er nogle Steder, hvor Ejendommene er bare, og hvor der ikke findes noget som helst Inventar, men der er ogsaa andre Steder, hvor Inventaret tilhører Majoratet, Fideikommisset, Lønsgodset, eller hvad det nu er, og der vilde det være rimeligt at tage den Kapital, der er repræsenteret i Indboet, med.

Det er jo ikke ved første Behandling Lejligheden til at komme ind paa Details, jeg skal derfor nøjes med at pege paa disse Hovedpunkter og slutte med at sige,

at jeg ikke antager, der er nogen Tvivl om, at man — i hvert Fald for det Partis Vedkommende, som jeg tilhører — kan slutte sig til Lovforslaget, saaledes at det vil blive let at føre Sagen igennem. Det vil dog være nødvendigt, at der nedsættes et Udvalg til at drøfte de Enkeltheder, hvorom der er afvigende Meninger.

J. Pedersen: Jeg har ligesom den ærede foregaaende Taler ikke noget at indvende imod, at Majoraterne selv kommer til at betale, hvad Kontrollen med dem koster. Det er, som gentagne Gange fremhævet, ogsaa enstemmigt indstillet fra Lenskommissionen, hvorimod Kommissionen ikke har udtalt noget om, under hvilken Form denne Erstatning til Statskassen skulde foregaa, og jeg er, ligesom det ærede Medlem, ikke ganske uden Tvivl om, hvorvidt det vil være rigtigt at etablere et saa stort Apparat, som her foreslaas, for dette Arbejdes Udførelse. Det drejer sig om 3 nye Embedsmænd og et ubestemmeligt Antal Assistenters, og de Summer, der anslaaes, synes mig ogsaa at være meget store. Jeg kan imidlertid ikke udtale mig nærmere herom, da jeg ikke kender Omfanget af det Arbejde, der foregaaer, men jeg kunde ogsaa tænke mig den Ordning, som den ærede første Taler slog paa, at man erstattede Staten de Udgifter, den havde med Kontrollen og ikke videre. Det er jo dog den egentlige Mening, at Staten ikke skal have Udgifter af Kontrollen, men at de paagældende selv skal betale den. Nu stilles der ganske vist i Udsigt, at naar man faar det nye Departement, vil Justitsministeriet slippe for en Del af det Arbejde, som nu paahviler det, og man vil da kunne vente, at Ministeriets Medhjælps- og Kontorholdsudgifter vil kunne gaa ned, men der føjes jo senere til, at man dog maa være forberedt paa, at Arbejdet i Justitsministeriet af andre Grunde vil være voksende, jeg tror derfor ikke, man skal regne med nogen stor Besparelse ved Oprettelsen af dette Departement. I hvert Fald forekommer det mig klart, at den Besparelse, man vil opnaa for Statskassen, aldeles ikke vil staa i Forhold til den Udgift, som paalignes Majoraterne. Jeg skal imidlertid ikke udtale mig nærmere om disse Forhold og endnu mindre tage noget bestemt Standpunkt, jeg har kun villet gøre opmærksom paa, at Forholdet dog maaske kunde trænge til nogen Overvejelse. Nu hører jeg jo, at der fra den Side, hvortil den første ærede Taler hører, vil blive foreslaaet et Udvalg, og